

ת"פ 48601/10/18 - מדינת ישראל נגד ליביו שמחה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 48601-10-18 מדינת ישראל נ' שמחה

כבוד השופטת רות שפילברג כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
ליביו שמחה	הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו שנמסרה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן מיום 18.10.21, בעבירה של **תקיפת בת זוג** (מספר מקרים), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם והמתלוננת ש"ס בני זוג. בתאריך 27.9.15, כשהמתלוננת בחודש שלישי להריונה, ובעת ששהו הנאשם והמתלוננת בחופשה בנהריה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס אותה בכתפיה בחוזקה, וזאת על רקע ויכוח בין השניים. עוד על פי כתב האישום המתוקן, ביום 7.11.15 בביתם השכור בכרם מהר"ל, כיומיים לאחר שהמתלוננת עברה בדיקת מי שפיר, ובעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת בו ביקשה המתלוננת כי ייגשו לטיפול זוגי, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין, בכך שהשליך לכיוונה חפצים כדוגמת מטען מחשב וספרים, תוך שהוא מקלל אותה. בנוסף לכך, בלילה שבין 1.8.16 ל-2.8.16, בדירתם ברחוב האורנים ביקנעם, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהשליך לעברה קופסה מלאה במזון קפוא, כאשר מכסה הקופסא פגע בבטנה, וצעק לעברה כי היא מחביאה ממנו אוכל. בהמשך לכך, כאשר ניגשה המתלוננת למטבח כדי להחזיר את קופסת האוכל, תקף אותה הנאשם בכך שתפס את כתפיה והחל לגרור אותה. בעקבות האירוע האחרון, עזבה המתלוננת את הנאשם ועברה לגור בנס ציונה. בחג סוכות בשנת 2017 (במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה) במשחקייה ב"קניותר" בנס ציונה, בעת שהגיעה המתלוננת, על פי בקשת הנאשם, למפגש משותף עם בנם הקטין, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס בחוזקה בפרק כף ידה.
3. ביום 18.10.21, לאחר שהתנהלו מספר דיוני הוכחות, בהם נשמעה כל פרשת התביעה, ואף הנאשם העיד בפרשת ההגנה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו

בכתב האישום המתוקן. הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, אשר הוסכם כי לא יחייב את הצדדים, וכי לאחריו יטענו לעונש באופן חופשי. ב"כ הנאשם ביקש כי שירות המבחן יבחן אפשרות ביטול ההרשעה בדין.

תסקיר שירות המבחן

4. צוין בתסקיר כי הנאשם סרב לשתף פעולה עם שירות המבחן. לאור ההתרשמות מהפגישה היחידה אליה התייצב הנאשם, שיחות עם המתלוננת, קבלת מסמכי דיווח מאגף הרווחה בעיריית נס-ציונה, וחוות דעת נוספות שהוגשו בעניין מסוכנותו של הנאשם, **לא המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם, ובהמשך לכך המליץ על הטלת ענישה הרתעתית של מאסר בין כותלי הכלא.**

5. **בהתאם לתסקיר מיום 21.3.22**, שירות המבחן זימן את הנאשם לפגישות מספר פעמים אולם הנאשם לא הגיע אליהן (ביום 3.2.22 וביום 15.2.22), כאשר ביום 20.2.22 התייצב. במהלך הפגישה התרשם שירות המבחן כי הנאשם סוער מבחינה רגשית, ביטא רמת חרדה גבוהה וחשדנות כלפי קצינת המבחן, תוך הפגנת תוקפנות וקושי לוויסות עצמי, והאשמת גורמים חיצוניים בהסתבכותו, ובפרט ביטא הנאשם האשמות כלפי המתלוננת בתיק זה. בדבריו דרש משירות המבחן להתעמת עם המתלוננת ולסייע לו להחזיר את ילדיהם לחזקתו. שירות המבחן ניסה להרגיעו, אך כל הניסיונות להסביר לו את שלבי עריכת האבחון לא הועילו, ולבסוף הצהיר **הנאשם כי אינו מעוניין לשתף פעולה עם השירות.**

בסקירתו של שירות המבחן צוין כי הנאשם בן 40, כי היה במערכת יחסים זוגית עם המתלוננת, וכי הנו אב לשני ילדיהם המשותפים בגילאים 5 ו-6. הנאשם עובד כוורטיר, וכן עובד בעבודה נוספת בחברת "גלים" שירותי הובלות ושינוע מטענים, מטעמה הגיש מכתב המלצה חיובי.

6. במהלך התקופה שירות המבחן ערך **שיחה עם המתלוננת**, ממנה עלה כי היא בת 41, רווקה, מתגוררת בנס ציונה ומגדלת את שני הילדים המשותפים לה ולנאשם, בגילאים 5 ו-6. המתלוננת עובדת בעבודה קבועה במערכת "גלובס". הכירה את הנאשם בשנת 2015 דרך הרשתות החברתיות, ועברו לקשר זוגי ומגורים משותפים תוך תקופה קצרה. לדבריה, מיד עם תחילת הקשר היא הבחינה שלנאשם קושי בשליטה על כעסים, והוא אף הפגין כלפיה אלימות פיסית קשה כגון חניקתה, זריקת חפצים דחיפות ועוד. בנוסף תארה המתלוננת כי הנאשם נהג אליה גם באלימות מילולית, השפלות והשלטת טרור, גם בזמן שהייתה בהיריון, נוכח היותו קנאי ואובססיבי, ואף בעל סממנים סדיסטיים. כמו כן, ציינה המתלוננת כי היא סבלה מהנאשם גם אלימות מינית. המתלוננת עזבה בזמנו את הנאשם בסיוע גורמי הטיפול בקהילה, אולם טענה כי שבה אליו מתוך פחד לגדל את בנם לבדה. אחרי שחזרה לזוגיות עם הנאשם נכנסה להריון נוסף, אך התנהגותו כלפיה הסלימה, עד שלאחר מקרה קיצוני בו היכה אותה החליטה לעזוב שוב. לאורך כל התקופות בהן גרו יחד, תארה המתלוננת אלימות מסוגים שונים, התנהגות ביזארית ואמירות מיניות של הנאשם כלפי ילדם. בנוסף ציינה המתלוננת כי לא תבעה מהנאשם מזונות בשל פחדה ממנו, וכי הוא משתמש בחומרים ממכרים מזה שנים ואף ניסה בעבר לשדל

אותה לצורך אותם יחד.

7. שירות המבחן דיווח על **הערכת מסוכנות שהגיעה לידי מ"מרכז דעה"** מיום 22.4.18, אשר מטרתה הייתה לערוך הערכה פסיכולוגית אודות הקשר של הנאשם והמתלוננת עם בנם, על פי החלטת בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון. בהתייחסות זו נכתב כי הנאשם גדל במציאות משפחתית קשה מאוד, בהיעדר גבולות, טשטוש תפקידים וקשיים בתפקוד האימהי של אמו. הנאשם סבל מקשיי הסתגלות לאורך חייו, בין היתר בשל קשיי מעבר בין מסגרות חינוכיות רבות, הסתבך בפלילים בגיל ההתבגרות, ואף הגיע למעצרים בגין מעשיו. גם במסגרת הצבאית התקשה להתמיד, ביצע עריקות וכן בהמשך חייו נטה לאי יציבות תעסוקתית ושימוש בסמים. עוד דווח, כי נצפתה נטייתו של הנאשם ליפות את המציאות ולא לענות בכנות, וכי הוא סובל מטעויות המאפיינות פוגעים מינית. הוא מתקשה לשמור על חוקים ונורמות ומאופיין בהתנהגות אימפולסיבית. בנוסף, נצפו פערים משמעותיים בין גרסאות שונות שמסר במהלך האבחון, לעומת המתלוננת, שגרסותיה נמצאו אמינות. אישיותו של הנאשם טרם בשלה, והוא עסוק בסוגיות הקשורות בתלות ובעצמאות, זקוק למשוב חיובי מהסביבה לשם עיצוב אישיותו, וזאת בפער למצופה מגילו (בן 40). עוד דווח כי הנאשם צורך סמים, לטענתו על רקע צורך בהשתייכות וטשטוש רגשות כואבים, על מנת להתמודד עם הגמגום שלו. **האבחון קבע כי במצב של עוררות רגשית, עלול הנאשם להפעיל שיקול דעת מוטעה, תוך התעלמות מנורמות וכללים וקושי להבין את צרכי הקטין. עוד נקבע, כי קיימת מסוכנות מצד הנאשם כלפי המתלוננת ובנם.**

8. שירות המבחן התייחס גם **להערכת מסוכנות שבוצעה לנאשם מטעם אל"י** (האגודה להגנת הילד) מיום 21.6.21, ממנה עולה כי **קיים סיכון שהנאשם יפגע באחר בשל בעיות שליטה וויסות במצבי כעס, זעם, אי צדק ותסכול, בו הומלץ על מתן טיפול ייעודי לעניינים אלה.** לצד זאת, נכתב כי גם עמדתה של המתלוננת בעייתית, מאחר והיא מנעה מפגשים בין הנאשם לביתו במשך תקופה ארוכה תוך שהיא מתקשה לראות את צרכי ביתה קודם לצרכיה שלה. מאבחון זה נלמד כי הנאשם הינו אדם אימפולסיבי, בעל קושי בקבלת החלטות מותאמות למציאות ובעל קושי לראות את האחר. עוד נכתב כי במצבים בהם הנאשם חש השפלה, תסכול וחוסר אונים, הוא עלול להיות מסוכן לסביבה שלו. המלצות האבחון כללו טיפול רגשי, מפגשים עם הילדים במרכז קשר לצד הדרכה הורית והמשך תיווך מחלקת הרווחה.

9. בנוסף, התרשם שירות המבחן ממסמכים נוספים שהועברו אליו מאגף הרווחה של עיריית נס-ציונה, הכוללים תסקירי עו"סים, כי **רמת המסוכנות של הנאשם גבוהה, הן כלפי המתלוננת והן כלפי ילדיהם.** מדיווחים אלה עולה כי מדובר באדם אלים מאוד, לא יציב, בעל כושר שיפוט לא תקין, אשר איננו חש אמפתיה וחמלה כלפי האחר, אינו מבין את הכשלים בהתנהגותו, ולעיתים מוסר פרטים לא נכונים אודות קורות חייו. עוד עולה מתסקירים אלה, כי הנאשם ביטא אלימות כלפי גורמי טיפול במחלקת הרווחה בנס-ציונה, בגינה הוגשה תלונה במשטרה ואף הופסקו מפגשיו עם הילדים בתקופה זו.

10. לסיכום, לאור כל האמור לעיל, התרשם שירות המבחן כי הנאשם איננו פנוי לתהליך האבחון אשר מבוסס על שיח. הוא סובל מרמות גבוהות של חוסר וויסות רגשי ותוקפנות, כאשר ניכר כי אינו מבין את מטרת ומשמעות הפנייתו לשירות המבחן. מדפוסי התנהגותו מול שירות המבחן נלמד כי הוא סובל מקושי בשליטה על כעסים במצבי מתח ואי וודאות. לפיכך, ונוכח העובדה כי הנאשם לא לוקח אחריות על ביצוע העבירות, וללא האפשרות לערוך תהליך אבחון הבוחן את מערך עבודתו והפגיעה האפשרית מהרשעתו בדין, ונוכח המסוכנות הגבוהה העולה מהמידע אודותיו, **לא המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדין**. בנוסף, עקב שימוש בחומרים מסוכנים וסימני שאלה באשר למצבו הנפשי, לא הומלץ על טפול בקהילה שיש בו כדי להפחית את רמת הסיכון, אלא **הומלץ על הטלת ענישה הרתעתית כמאסר בין כותלי הכלא**.

טיעונים לעונש

ביום 3.5.22 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעונו בכתב, ואילו ב"כ הנאשם, שייצג אותו מטעם הסנגוריה הציבורית, אחרי שבעבר יוצג ייצוג משפטי פרטי שהופסק, שוחרר באותו מעמד מייצוגו, לבקשת הנאשם, אשר ביקש לייצג את עצמו. הנאשם טען לעונשו בעצמו.

11. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בענישה על עבירות אלימות, וכי מתחם העונש ההולם לעבירה נע בין **מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית**. הוא ביקש לגזור את עונשו של הנאשם **ברף הגבוה של המתחם, דהיינו מאסר בפועל בין כותלי הכלא, מאסר על תנאי אורך ומרתיע, פיצוי משמעותי לקרבן העבירה, קנס והתחייבות**.

ב"כ המאשימה עמד על פגיעת מעשי הנאשם בערכים מוגנים של שלמות גופה של המתלוננת, ביטחונה ושלוות נפשה. נטען כי הנאשם נקט באלימות בוטה כלפי המתלוננת בהזדמנויות שונות, וכי לא מדובר במעידה חד פעמית.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי אמנם אין לנאשם עבר פלילי, אולם ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את קביעותיו של שירות המבחן, בתסקיר שלפיו הנאשם הינו אדם אלים מאוד ולא יציב, אשר אינו חש אמפתיה וחמלה כלפי האחר, ואינו מצליח להיות במגע עם הקשיים והכשלים בהתנהגותו. המאשימה הצטרפה להערכת שירות המבחן כי הנאשם אינו פנוי לתהליך אבחון או טיפול, להיעדר ההמלצה לביטול הרשעתו בדין, ולהמלצה המפורשת לענישה הרתעתית במאסר בין כותלי הכלא.

עוד ציין ב"כ המאשימה בטענותיו, כי הנאשם אמנם הודה במסגרת הסדר טיעון, אך זאת לאחר ניהול הליך הוכחות מלא, ובכך גרם לבזבז של זמנו היקר של בית המשפט.

לאור כל האמור, נטען כי יש למקם את הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש, כמבוקש לעיל.

הנאשם טען כי כבר קבל את עונשו, וכך גם ילדיו, ועל כן, לדבריו, הוא אדיש, ו"לא מעניין אותו" מה העונש שיטיל עליו בית המשפט. הנאשם אמר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו אבל טען שחלק מהדברים סולפו במטרה להרחיקו מילדיו. לדבריו, גורמי הטיפול השונים נתנו אמון בלתי מסוייג במתלוננת, תוך כשלים רבים. הנאשם טען, בין היתר, לכשל בתקשורת בין עורכי דין לחוקרי משטרה. הנאשם שב וטען לקונספירציה נגדו כדי להרחיק ממנו את ילדיו, שאותם הוא פוגש רק אחת לשבוע במרכז קשר. לטענתו, המתלוננת מסיתה את ילדיהם נגדו, עד כי בנו בן ה-6 אומר שהוא (הנאשם) צריך להיכנס לכלא. הנאשם טען כי במערכת היחסים עם המתלוננת, נכפה עליהם תוך זמן קצר של 4 חודשים להיות הורים. עוד נטען, כי האלימות בינו לבין המתלוננת הייתה הדדית, וללא כוונה מצדו להזיק לה. בניגוד למערכת יחסים זו, הגיש הנאשם, במסגרת עדות על אופיו, מכתב מטעם מי שהייתה בת זוגו בארבע השנים האחרונות, ט', כראייה לכך שקיים מערכת יחסים יציבה ובריאה של אהבה, כבוד הדדי ותקשורת. בנוסף לכך, הוא הגיש מכתב המלצה מחברת "גלים", עבודה הוא מבצע עבודות שינוע בשנתיים האחרונות. עוד הפנה הנאשם למכתב סיכום שקבל מטעם דר' בני ביילי מיום 2.5.22, אצלו הוא היה מטופל כשנה וחצי, בו נכתב כי רמת המסוכנות שלו והסיכוי להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת, היא נמוכה. בנוסף, הגיש הנאשם דו"ח הערכת מסוכנות שנעשתה ע"י אל"י מיום 20.6.21 (אותו דו"ח אשר הוזכר גם בתסקיר שרות המבחן) בו נכתב בין היתר, כי לא נמצאה אצל הנאשם מסוכנות ספציפית לפגיעה מינית, אם כי מדובר באדם אימפולסיבי בעל קושי בקבלת החלטות מותאמות למציאות ובעל קושי בוויסות כעסים ובהבנת המקום של האחר שלידו. בנוסף צוין בדו"ח כי עמדתה של המתלוננת לנסות להרחיק את הילדים מאביהם - מטרידה, וכי חשוב שגם היא תלך להדרכה הורית על מנת לראות בראש ובראשונה את צרכי הילדים.

באשר לביטול ההרשעה בדיון - הנאשם טען כי אם יורשע בדיון, יבוטל בהתאם לחוק רשיונו לעבוד כוורטיר. לדבריו, עובד כיום כוורטיר רק שעות ספורות ביעוץ חיצוני.

הנאשם ציין כי הוא מסכים לבצע עבודות שירות ככל שייצא מתאים לכך, וכי ישתף פעולה עם הממונה, לרבות מתן בדיקות שתן, אך ציין כי יש לו אישור לשימוש בקנאביס רפואי.

דיון והכרעה

שאלת ההרשעה בדיון

13. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדיון.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** (21.08.97), שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

14. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

15. נסיבות ביצוע העבירה יחד עם נסיבותיו של הנאשם מביאות למסקנה כי **אין מקום לוותר על הרשעה בדין**, מבלי לפגוע ביתר שיקולי הענישה באופן בלתי מידתי. כאמור, שרות המבחן איננו ממליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם,

מדובר בעבירת תקיפת בת-זוג מספר פעמים בכמה מקרים, במשך תקופה ארוכה, תוך הסבת נזק ומצוקה למתלוננת. עבירות אלימות המתבצעות במערכת משפחתית או זוגית פוגעות בזכותו של אדם להיות מוגן מפני אלימות מצד הקרובים לו ביותר, ויש להוקיען מן היסוד. התרשמות ישירה מהנפשות הפועלות, בהם המתלוננת והנאשם, אשר העידו בטרם הודע הסדר הטיעון, ובהמשך, תסקיר מפורט של שרות המבחן, מלמדים כי ברקע לעבירות עומדת אי יכולתו של הנאשם לווסת את כעסיו, והתנהגותו האימפולסיבית. הודייתו של הנאשם ושיתוף הפעולה החלקי שלו - אין בהם כדי לבטל הרשעתו. ביטול הרשעה בפרשות של אלימות במשפחה, באה בחשבון משיקולי שיקום מנומקים היטב, במקרים בהם החלמת התא המשפחתי, טיפול ופיקוח, עדיפים על ענישה. במקרה זה אין כל המלצה שיקומית, ולעומת זאת, קיימת תחזית קודרת לגבי מסוכנות עתידית.

16. באשר לנזקי ההרשעה על עתידו של הנאשם - הנאשם טען כי ההרשעה עלולה לסכן את עתידו כוטרנר, ואולם בנסיבות שכאן אין בנימוק זה להכשיר ביטול ההרשעה.

מתן רישיון לוטרנר, או ביטול, היא עניין להכרעת הרגולטור, משרד החקלאות במקרה זה, ולא לבית המשפט. גם אם אכיר בטענה כי מקצוע הוטרנריה, ככל מקצועות הרפואה, דורש ניקיון כפיים ברמה מוגברת, אין בכך כדי לומר שהרשעה בעבירות הנוכחיות תביא בהכרח לשלילת הרישיון, בוודאי לא לצמיתות. סעיף 5(א)(4) לחוק הרופאים הוטרנרים, תשנ"א-1991, קובע כי הרשעה בעבירה שיש עמה **קלון**, שוללת זכאות להחזקת רישיון. הקביעה בעניין הקלון, כמו גם ההחלטה לשלול או לא את הרישיון, יבוצעו בהליך המתאים, ואין בהן להכריע בהליך זה.

ראוי לציין עד כי הנאשם עצמו העיד כי הוא עובד כוטרנר רק בשעות ספורות ביעוץ חיצוני, וכי עיקר פרנסתו בענף אחר. עולה מדבריו אלה כי גם אם ישלל רישיון לעבוד כוטרנריה לא יהא בכך כדי פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

לסיכום, לא מצאתי בשילובן של נסיבות ביצוע העבירה, בנתוני הנאשם, ובהיעדר ההמלצה לביטול ההרשעה בתסקיר, הצדקה לבטל ההרשעה, וההרשעה נותרת על כנה.

מתחם העונש ההולם

17. הערכים החברתיים הנפגעים

הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אלימות שביצע הנאשם הנם הגנה על כבוד האדם של הפרט, שלמות גופו, שלוות חייו, ביטחונו האישי והאוטונומיה על גופו. עבירות אלימות המתבצעות במערכת זוגית פוגעות בזכותו של אדם להיות מוגן מפני אלימות מצד הקרובים לו ביותר. בשל כך קם הצורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות בתא הזוגי, המתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.18):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל (12.7.2018):
'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נאשים מצד בן זוגם... המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת".

18. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

הנאשם תקף את המתלוננת, שהייתה בת זוגו, במספר הזדמנויות. כתב האישום כולל סיטואציות מתוך מערכת זוגית סוערת, ואשר תוארה על ידי המתלוננת בעדותה הארוכה, כמייסרת. עובדות כתב האישום מתארות אלימות פיזית, אשר כשלעצמה אולי אינה חמורה, בקשת התקיפות והחבלות האפשריות, ואולם ההתנהגות המתוארת בהם מצד הנאשם מאופיינת בזעם ובאובדן שליטה עצמית.

לא מדובר בחבלות, אף לא באלימות קיצונית, אלא בתפיסה בכתפי המתלוננת בחוזקה באחת הפעמים, תפיסה בידה בחוזקה במקרה האחרון, בהשלכת חפצים לעברה שפגעו בה בשני מקרים, וכל זאת תוך מריבות מרות בין בני הזוג, צעקות וקללות. באחד המקרים, הנאשם האשים את המתלוננת כי היא מחביאה ממנו אוכל, והשליך לעברה קופסאות מזון שפגעו בה. מקרה זה מדגים יחס חשדני ועויין,

אשר אותו השליט הנאשם במערכת הזוגית.

כתב האישום פרש רק אפיזודות מתוך מערכת זוגית קצרה ורבת מהמורות. כאמור, המתלוננת העידה בהרחבה, ובעדותה, כמו גם בדבריה לשרות המבחן, תיארה באופן אמין תחושת פחד תמידית מפני תגובותיו הקיצוניות של הנאשם. באחד הדיונים בבית המשפט התפרץ הנאשם באופן בלתי מרוסן, והתקבל רושם אותנטי לגבי עוצמות תגובותיו. רושם זה תואם את עמדת המתלוננת, ואת התרשמות שרות המבחן, לגבי הנאשם כאדם אימפולסיבי, תוקפן, ללא מודעות עצמית, ונעדר עכבות.

לזכות הנאשם יצוין, כי לא נראה שקדם לאירועים תכנון מוקדם, תכום או תעוזה מיוחדות. יחד עם זאת, על אף שרף האלימות שתואר אינו גבוה, והנזקים שנגרמו למתלוננת לא היו חמורים מבחינה פיזית, נזקי המעשים הנם בתחושת האימה שמהלך בן זוג אלים בביתו, ובחשש התמידי מפני ההתפרצות הבאה.

19. מדיניות הענישה הנוהגת

עיון בפסיקה מעלה כי בעבירת תקיפת בת זוג, שנעברו בנסיבות דומות, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

20. **ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה**, ממנה עולה לטענתו, כיבשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בענישת מורשעים בעבירות אלימות, נוכח הצורך במיגורן:

א. ת"פ 948-09-19 **מדינת ישראל נ' עלי סלימאן** (1.12.19) - הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירה של תקיפת בן זוג, לאחר שתקף את זוגתו, בכך שחבט בה מספר פעמים במכות אגרופ לראשה באמצע הרחוב. נקבע מתחם הענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו **11 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

ב. עפ"ג 24970-08 **הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (11.11.12) - המערער הורשע על פי הודאתו בבית משפט השלום בתקיפת אשתו דאז בכך דחף אותה כשהיא מחזיקה בידה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, שם משך בשערות ראשה והיכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה. המערער נידון ל- **8 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, וענישה נלווית. ערעורו נדחה בבית המשפט המחוזי.

ג. רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.1.15) - בקשת רשות ערעור על פס"ד מחוזי בגדרו נדחה ערעור על גז"ד של בימ"ש שלום בגדרו הוטל על המבקש עונש של **7 חודשי מאסר בפועל** ו- 7 חודשי מאסר על תנאי, בעקבות הרשעתו בעבירות של תקיפת בת זוג; איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית לבת זוג. ערעור נדחה גם בבית המשפט העליון, תוך שצוין כי מעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את החומרה היתרה אשר גלומה בעבירות של אלימות במשפחה.

ד. ת"פ 43471-04-17 **מדינת ישראל נ' אלמישלי** (27.10.21) - הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעבירות תקיפה ואיומים על בת זוג. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר מותנה כך שבסך הכול הושטו עליו **14 חודשי מאסר בפועל**.

ה. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16) - המבקש הורשע באלימות זוגית במסגרת אירוע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הניתן לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, בהעדר חרטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחרונה ובנתק ביחסי המבקש עם המתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ו. רע"פ 361/16 **באסל עזאם נ' מדינת ישראל** (16.3.16) - המבקש הורשע בתקיפת אשתו על ידי צינור. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בעקבות ערעורו, צמצם בית המשפט המחוזי את עונשו ל-**7 חודשי מאסר בפועל**. בקשת הערעור לבית המשפט העליון - נדחתה.

21. הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין העונש. ניתן להוסיף ולעיין בפסקי-הדין הבאים:

ז. רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.10.18), המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה חבלנית של בת זוג בסטירה לפניה. נגזרו **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, צו מבחן ועונשים נוספים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ח. רע"פ 2494/18 **צליל גורדון נ' מדינת ישראל** (7.6.18) - המבקש הורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף בשתי הזדמנויות את בת זוגו, במשיכת שיערה, בסטירה ובתפיסת צווארה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, והוטלו, תוך אימוץ המלצות שירות המבחן, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים על-תנאי, וצו מבחן למשך 12 חודשים. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי המתחם אינו נותן ביטוי לחומרת האלימות בה נקט המבקש. עונשו הועמד על **7 חודשי מאסר בפועל**, כאשר יתר רכיבי גזר-הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית-המשפט העליון נדחתה.

ט. ע"פ 4800/12 **יואב סלומון נ' מדינת ישראל** (12.2.13) - המערער הורשע בבית-המשפט המחוזי, על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, במספר הזדמנויות. בית-המשפט המחוזי הטיל עליו **15 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, ו-**12 חודשי מאסר על-תנאי**. ערעורו לבית-המשפט העליון נדחה.

י. רע"פ 1526/13 **שלמה בוחנה נ' מדינת ישראל** (4.4.13) - המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות,

בתקיפת בת זוגו, לאחר שהצמיד אותה לקיר, דחף אותה לעברו ואחז בצווארה. למבקש לא היה עבר פלילי. **הוטלו 45 ימי מאסר בעבודות שירות, וחמישה חודשי מאסר על-תנאי.** ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו.

יא. רע"פ 7951/10 **גוני ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.2010) - הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל**, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים שבוצעו באמצעות סכין, באירוע יחיד. ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו.

יב. ת"פ 19392-05-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.2.20) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום מתוקן, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפה סתם. בהתחשב בנסיבות ובהיותו מפרנס יחיד למשפחה ברוכת ילדים, נגזרו עליו **6 חודשי מאסר על תנאי** והתחייבות.

יג. ת"פ 11561-05-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.9.21) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. על הנאשם נגזרו **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ומאסר על תנאי.

22. **לאור המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל אירועי כתב האישום נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר ניתנים לריצוי במקרים המתאימים בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים ובהם פיצוי למתלוננת.**

גזירת עונשו של הנאשם

23. מדובר בנאשם כבן 40, אב לשני ילדים קטנים, שזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים.

בין הנאשם למתלוננת שורר נתק, והוא מקיים קשר מצומצם עם ילדיו באמצעות גורמי רווחה. בתו של הנאשם נולדה לאחר פרידתם הסופית של בני הזוג, והוא למעשה לא הכירה ודווח בנתונים שהובאו בפניו, כי בשלב ראשון כלל לא הכיר בה.

הנאשם ניהל את ההליך הפלילי כמעט עד תומו, ובמסגרתו נשמעו כל ראיות התביעה, לרבות עדותו של הנאשם, ואולם לבסוף, אחרי שהחליף ייצוג משפטי, הנאשם נטל אחריות והודה במסגרת הסדר טיעון, לאחר תיקון כתב האישום.

הנאשם נמנע מלהביע צער וחרטה כנים על מעשיו, ואף לא ניכרת אצלו תובנה באשר לפגיעה שמעשיו פגעו במתלוננת. התסקיר שהוגש לגבי הנאשם חריג במסקנותיו השליליות ובהמלצתו המחמירה, שבה שרות המבחן מבטא דעתו כי ראוי להטיל על נאשם זה מאסר בפועל.

יחד עם זאת, מאז ביצוע העבירות חלפו בין 5 ל-7 שנים, בהן הנאשם לא הורשע בעבירות נוספות, וגם טרם האירועים לא הורשע בפלילים.

על פי מכתב שהוגש, הנאשם חווה, אחרי פרידתו מהמתלוננת, מערכת זוגית תקינה עם אישה אחרת.

24. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, חרף אינדיקציה ברורה, לדעת שירות המבחן, כי נדרש לנאשם טיפול. תיאורי התנהגותו התוקפנית של הנאשם, הכוללת התפרצויות זעם והתנהגות עוינת, עברו כחוט השני בסיכומי הגורמים הטיפולים, וכך גם בתיאוריה של המתלוננת, אשר נמצאו אמינים על ידי, ושוכנעתי כי יחסו של הנאשם אליה אופיין במאפיינים של התעללות רגשית, החורגת מעבר לעבירות התקיפה בהן הורשע הנאשם, ואשר מהווה רקע לעבירות.

25. לזכות הנאשם אזקוף את הודאתו, על אף שהייתה מאוחרת; את עברו נטול ההרשעות; ואת נסיבות חייו שלא היו פשוטות. עוד אקח בחשבון את הזמן הניכר שחלף מאז ביצוע העבירות.

לחובתו של הנאשם אקח בחשבון את היעדרה של הפנמה באשר לבעייתיות שבהתנהלותו, את היעדרו של כל אופק שיקומי, ואת המסוכנות העתידית, על פי התסקיר השלילי.

מצאתי, בסופו של דבר, כי יש לבוא לקראת הנאשם, ולהימנע מכליאתו בבית הסוהר, תוך הצבת העונש בחלקו האמצעי גבוה של מתחם הענישה. יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שרות וענישה נלווית, לרבות פיצוי למתלוננת.

סוף דבר

26. **לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות באגודה למען הקשיש יקנעם - עמותת סחל"ב.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

מועד תחילת עבודות השרות שהומלץ ע"י הממונה על עבודות השרות כבר חלף, ולפיכך אני מחייבת את הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 27/11/2022 במפקדת גוש צפון של הממונה, ליד כלא מגידו. יש להתייצב לא יאוחר מהשעה 08:30.

ניתנת סמכות לממונה על עבודות השרות לשנות את מועד תחילת ריצוי עבודות השרות עפ"י אילוצי

המערכת, ולהודיע על כך לנאשם.

טלפון עדכני של הנאשם הוא:

הנאשם מזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים שלא כדין וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת אלימות פיזית כלפי בת זוג, לרבות בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 4,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים שווים בגובה 2,000 ₪. תשלום ראשון ישולם עד יום 4/12/2022 ותשלום שני עד יום 4/1/2023 לקופת בית-המשפט, ויועבר לידי המתלוננת על-פי הפרטים שתמסור המאשימה לתיק בתוך 7 ימים מהיום.

ד. הנאשם יתחייב שלא לעבור כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע - במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, במשך 3 שנים מהיום, ואם יפר התחייבות זו, יחויב בתשלום של 5,000 ₪. אם לא יתחייב יאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

5129371

54678313 המזכירות תעביר העתק גזר-הדין לממונה על עבודות השרות.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.